

له امريكا څخه د صداقت تمه له اور څخه د سرو هيلې ته ورته ده

طالبانو په هغه ليکنه کې چې د هغوی رسمي نظر څرگندوي، ويلي وو چې هغوی د سولې د مذاکراتو په بهير کې خپل ټول مسؤليتونه ترسره کړي دي، خو امريکا د «نوو غوښتنو، نيوکو او بهانو» له لارې خبرې اترې اوږدوي. له دې وړاندې هم د دغه ډلې وياند د امريکا د بهرنيو چارو د وزير د څرگندونو په اړه ويلي و: «پمپئو دې د خپل بام اووړې زموږ بام ته نه راغورځوي.»

د حزب التحرير-ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر د سولې د پروسې د اوږدېدو په اړه د لاندې ټکو يادول مهم او اړين بولي:

لومړی: امريکا هڅه کوي ترڅو د سولې هوکړه ليک د بېلابېلو بهانو له لارې يوه مناسب فرصت ته برابر کړي، ترڅو د ټرمپ ټيم د هغه له لاسليک کولو د امريکا په ټاکنو کې د يوې لويې تبليغاتي هڅې په توگه گټه واخلي. لکه څنگه چې ټرمپ د ابوبکر البغدادي او قاسم سلیماني له وژلو او د پېړۍ له معاملې څخه په راتلونکو ټاکنو کې د عامه افکارو د ملاتړ د جذبولو لپاره په تبليغاتي ډول وکارول.

دويم: امريکا او طالبان دواړه د سولې د هوکړه ليک په اړه بېلابېل ليدلوري لري. مسلمانان تړون او تړون ته ژمنتيا يو مهم اسلامي ارزښت بولي، له همدې امله طالبان د واقعي هوکړه ليک او مصالحې په فکر کې دي. مگر امريکا تړون او هوکړه ليک ته د چانس او غولولو په سترگه گوري او د امريکا سياست په ځانگړي ډول له دولتونو او ډلو سره د خبرو اترو پر مهال د غولولو، نه ژمنتيا او تړون ماتولو پر بنسټ ولاړ دی. په داسې سياست کې صداقت او تړون ته ژمنتيا هېڅ معنی نه لري. ځکه امريکا په نړۍ کې د تر ټولو ستر تړون ماتونکي هېواد لقب خپل کړی دی. د امريکا وروستيو دريځونو او د سولې د خبرو اترو د پرمختگ څرنگوالي ته په کتو دا جوتېږي چې امريکا په افغانستان کې د واقعي سولې غوښتونکې نه ده، بلکې د طالبانو د حرکت پر وړاندې توطيه او دسيسه کوي.

درېيم: د سولې خبرې اترې د سياسي تاکتيک په توگه لنډمهالې وي. ځکه امريکا د هغو له لارې غواړي د ځان لپاره وخت و پلوري، ترڅو په افغانستان کې خپله ماتې پټه کړي. امريکا په دې ښه پوهيږي چې د جگړې په ډگر کې د طالبانو صبر او استقامت د هغوی په ضرر تمامېږي. له همدې امله امريکا طالبان د سياست، ديپلوماسۍ او مذاکراتو هغه ميدان ته ور وستلي دي چې خپله ورباندې بريالی او تر ولکې لاندې يې دی او په خپله خوښه کله مذاکرات «مړه» اعلانوي او کله د مذاکراتو مېز ته راگرځي او د اوربند شرط ږدي.

څلورم: طالبان بايد پر امريکا باندې د باور او د سولې د خبرو اترو د پرمخ بېولو پرځای، ژر تر ژره مذاکرات ودروي او له هغې څخه بهر شي او پرځای به يې د امريکايي اشغال پر وړاندې په عملي ميدان کې د مبارزې دوام او صبر د هغوی برياليتوب تضمين کړي؛ او دا يوازینی ميدان دی چې امريکا پر هغه نشي بريالی کېدلای. ځکه په سيمه او نړۍ کې گڼ داسې شواهد تر سترگو کيږي چې امريکا د افغانستان په سياسي، اقتصادي او نظامي ډگرونو کې ماتې خوړلې. نو طالبان بايد د سولې په دروغجنه پروسه کې د امريکا پر ديپلوماسۍ ونه غولېږي، بلکې بايد د اشغال پر وړاندې خپلې مبارزې ته دوام ورکړي.

د حزب التحرير - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر